

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Moilanen, Panu

Title: Kaikkiallinen teknologia tuli myös liikuntaan

Year: 2019

Version: Published version

Copyright: © Kirjoittaja, 2019

Rights: In Copyright

Rights url: <http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en>

Please cite the original version:

Moilanen, P. (2019). Kaikkiallinen teknologia tuli myös liikuntaan. *Sytyke*, 7(3), 16-19.
<http://view.24mags.com/kspaino/sytyke-32019>

PANU MOILANEN

Panu (KTT, LitM) työskentelee lehtorina Jyväskylän yliopiston informaatioteknologian tiedekunnassa. Hän on kiinnostunut teknologioista arjessa ja osana yhteiskunnan kokonaisturvallisuutta.

panu.moilanen[at]jyu.fi

Kaikkiallinen teknologia tuli myös liikuntaan

Meillä monilla on ranteessamme jokin älylaite, jonka avulla voi seurata aktiivisuutta tai mitata liikuntaa. Myös yhä älykkäämmiksi kehittyneet kännykät seuraavat usein sensoreillaan jokapäiväistä elämäämme. Vaikka liikuntateknologiasta on tullut monille erottamaton osa liikunnan harrastamista, sen käytön syitä ja motiiveja on kuitenkin tutkittu yllättävän vähän.

Kaikkiallista teknologiaa

Teknologian asema suomalaisessa arjessa on parissa kymmenessä vuodessa muuttunut ratkaisevasti. Informaatioteknologia on pienentynyt ja halventunut, minkä seurauksena se on raivannut tiensä käyttöömmme käytännössä kaikille elämän alueille. Liikunnassa teknologian murros on alkanut jo nelisenkymmentä vuotta sitten, mutta teknologian kehitys on muuttanut liikuntateknologiaa ratkaisevasti ihan viime vuosinakin.

Teknologian aseman muutoksen taustalla on neljä toisiinsa liittyvää kehityskulkua: kaikkiallistuminen, konvergenssi, verkottuminen ja sosiaalistuminen. Kaikkiallistuminen tarkoittaa, ettei informaatioteknologia ole enää vain pöydän alla hurisevia harmaita laatikoita, vaan esimerkiksi älyä normaalissa arjessamme. Konvergenssina tunnettu teknologian kehitys taas on sumentanut aiemmin erillisten teknologioiden välisiä rajoja, ja verkottumisen ja sen mahdollistamien palveluiden seurauksena teknologian käyttöön liittyy usein myös merkittävä sosiaalinen ulottuvuus.

Liikuntateknologia on hyvä esimerkki havainnollistamaan tätä teknologian muutosta. Puettavana teknologian se on luontaisesti kaikkiallista teknologiaa, ja modernit liikuntateknologia-laitteet ovat nykyisin hyvinkin monipuolisia: ne ovat paitsi sykemittareita, niin myös esimerkiksi musiikkisoittimia, navigaattoreita ja maksuvälineitä. Verkottuminen, suoritusten jakaminen verkkoon ja jaetuista suorituksista keskusteleminen erilaisissa yhteisöissä tekevät liikuntateknologiasta myös sosiaalista teknologiaa.

Suuret odotukset

Liikuntateknologialta odotetaan paljon. Sen pitäisi saada meidät olemaan fyysisesti aktiivisempia ja tehdä meistä parempikuntoisempia. Kansanterveydellisten huoltien lisäksi odotusten taustalla on se tosiasia, että

vähäinen liikkuminen ja huono kunto myös maksavat yhteiskunnalle paljon sosiaali- ja terveismenoina.

Ei olekaan yllättävää, että liikuntateknologiaa on tutkittu ennen kaikkea siitä näkökulmasta, onnistuuko se lisäämään liikuntamotivaatiota. Lisäksi liikuntateknologiaa on hyödynnetty muissa tutkimuksissa aktiivisuuden tason mittaamisessa.

On melko yllättävää, että liikuntateknologian ja sen käyttäjien suhdetta ei ole juurikaan tutkittu. Miksi me käytämme liikuntateknologiaa? Mitä me odotamme siitä? Onnistuuko se vastaamaan odotuksiimme? Millaisia merkityksiä annamme liikuntateknologialle?

Tutkin omassa väitöskirjassani juuri tätä ilmiötä, jolle annoin nimeksi liikuntateknologian käyttäjäyys. Se on käyttöön liittyvää toimijuutta – yksilön tekemiä riippumattomia ja vapaita valintoja liikuntateknologian käyttöön liittyen. Tutkimukseni perustulos on se, että aiempi näkemys liikuntateknologian käytön syistä ja motiiveista on ollut liian kapea. Liikuntateknologiaa ei käytetä vain oman liikunnan ja fyysisen aktiivisuuden mittaamiseen. Lisäksi tutkimukseni osoitti, että IT-alalla yleisesti käytetty teknologian käytön kontekstin käsite vaatii päivittämistä teknologian aseman muuttumisen seurauksena.

Sykemittarista sosiaaliseen mediaan

Vaikka liikuntateknologia kansainvälisessä keskustelussa voikin tarkoittaa melkein mitä tahansa liikuntaan liittyvä teknologista ratkaisua niin Suomessa liikuntateknologialla ymmärretään nykyisin lähes yksinomaan erilaisia digitaalisia informaatioteknologian sovelluksia, joita käytetään liikunnan yhteydessä. Niillä voidaan mitata, tallentaa ja analysoida niin liikuntaan kuin muuhunkin fyysiseen aktiivisuuteen liittyvää dataa sekä jalostaa sitä käyttäjän tarpeiden mukaisesti.

Monille liikuntateknologiasta tulee ensimmäisenä mieleen sykemittari. Ensimmäisen sykemittarin markkinoille tulosta on kulunut nelisenkymmentä vuotta. Teknologia on sen jälkeen kehittynyt valtavasti, ja nykyisin liikuntateknologiatuote koostuukin yleensä itse fyysisen laitteen ohella myös ohjelmistoista ja digitaalisista palveluista. Liikuntateknologialle onkin ominaista palvelukeskeisyys: vasta digitaaliset palvelut tekevät teknologiasta ja sen tuottamasta datasta tuotteen, jolla on todellista arvoa käyttäjälleen.

Liikuntateknologia on viimeisen vuosikymmenen aikana muuttanut muotoaan ratkaisevasti. Merkittävimpiä muutosvoimia tässä suhteessa ovat olleet älypuhelimien ja niiden ekosysteemien muodostuminen sekä sosiaalisen median synty. Älypuhelin erilliset sensorit sekä mahdollisuus kehittää niitä hyödyntäviä sovelluksia loivat erilaisille liikuntaa mittaaville ja tallentaville sovelluksille lähes rajattomat mahdollisuudet. Sosiaalinen media taas avasi uuden näkymän myös liikunnan sosiaalisten verkostojen toimintaan, tapahtumiin ja viestintään. Samalla liikuntateknologian käytöstä ja liikunnasta itsestään on tullut entistä julkisempaa.

Ketkä käyttävät liikuntateknologiaa?

Noin kolmannes suomalaisista käyttää jotain liikuntateknologian sovellusta. Käyttäjät ovat monessa suhteessa läpileikkaus suomalaisista. Sukupuoli, sosioekonominen ryhmä tai tulotaso eivät näyttäisi vaikuttavan liikuntateknologian käyttöön. Kiinnostavaa on, että syntymävuosi jakaa suomalaisia suhteessa liikuntateknologian käyttöön. Rajakohtana on syntymäkohortti 1971-1972, johon kuuluvia kutsutaan usein Commodore-sukupolvi.

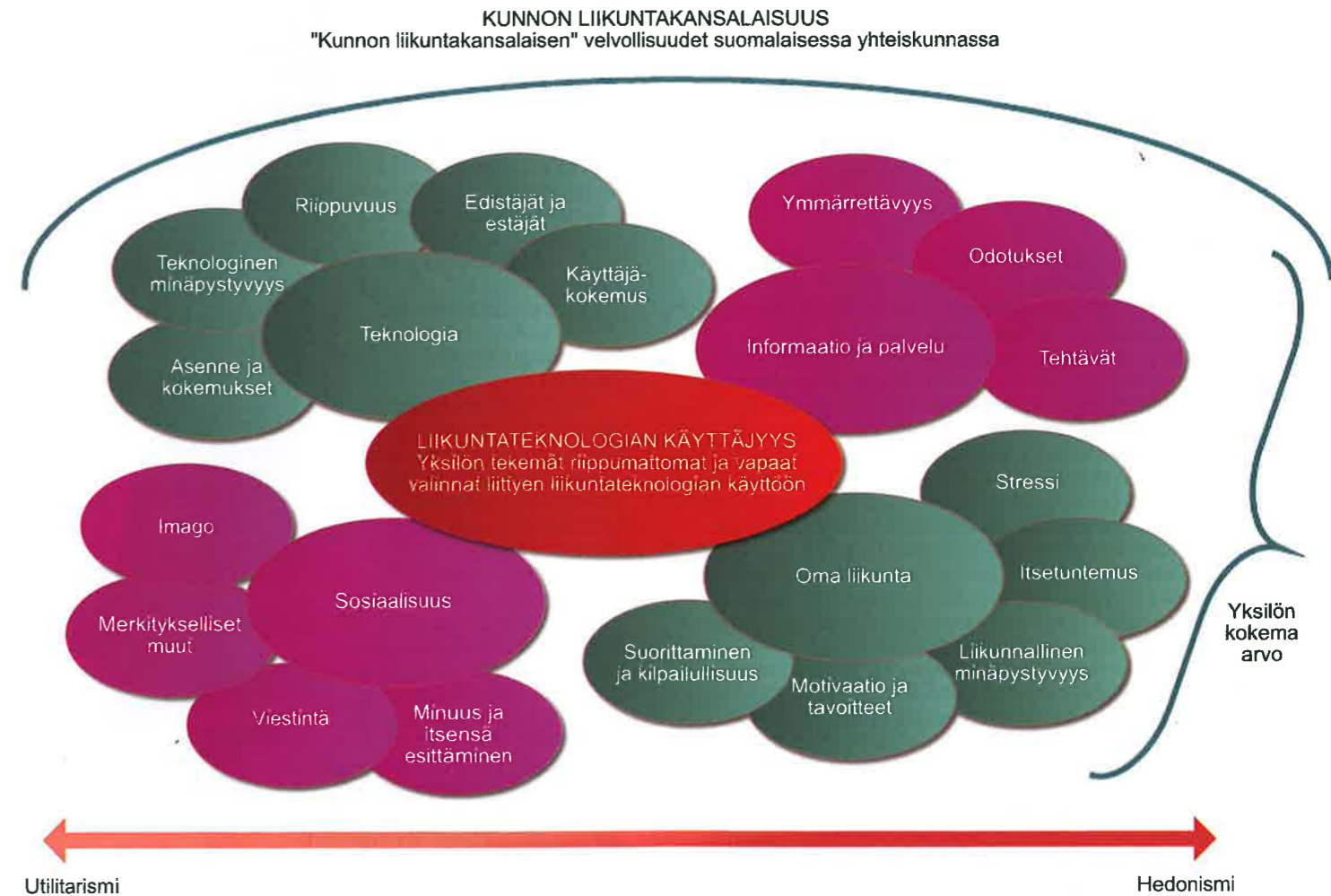
Commodore-sukupolvi on ensimmäinen sukupolvi, jonka lapsuuteen jo kuului kotitietokone. 1980-luvun alusta alkaen suomalaiskoteihin alettiin hankkia kotitietokoneita ja sellainen löytyi useimpien lasten ja nuorten

sukupolven lapsuudessa teknologiamaisema alkoi muuttua myös muuten. Esimerkiksi NMT-verkko otettiin käyttöön 1981 ja satelliittitelevisio tuli täydentämään kahta valtakunnallista televisiokanavaa. Nämä seikat ovat todennäköisesti olleet omiaan saamaan tämän sukupolven suhtautumaan teknologiaan mutkattomasti arjen luonnollisena osana.

Oma liikunta käytön keskeisin konteksti

Liikuntateknologian käytön keskeisin konteksti on käyttäjän oma liikunta, eli miksi ja miten hän liikkuu ja kuinka hän liikunnan kokee. Voimakkaammin liikuntateknologian käyttöön vaikuttaa suhde liikuntaan. Mitä vakavammin ja suoritussuuntautuneemmin liikuntaan suhtautuu, sitä yleisempää ja intensiivisempää on myös liikuntateknologian käyttö.

Käyttöön vaikuttaa merkittävästi myös liikunnallinen minäpystyvyys. Liikunnallinen minäpystyvyys tarkoittaa sitä, millaisina yksilö pitää omia kykyjään ja onnistumisen mahdollisuuksiaan liikunnan parissa niin, että hän pystyy liikkumaan toisaalta omasta mielestään riittävästi, tavoitteellisesti ja merkityksellisesti, toisaalta taas ympäröivän yhteisön mielestä uskottavasti. Se muovautuu monien tekijöiden summana. Siihen vaikuttavat yksilön liikuntaan liittyvät kokemukset, erilaiset lajitaidot ja se, millaisia odotuksia ja oletuksia ympäröivä sosiaalinen maailma kohdistaa liikuntaan ja liikunnallisuuteen.

Kuvio: Liikuntateknologian käyttäjäyttä ja yksilön kokema arvo voidaan kuvata neljän ulottuvuuden, oman liikunnan, sosiaalisuuden, teknologian sekä informaation ja palvelun kautta. Käyttö vaihtelee tilannekohtaisesti utilitaristisesta (hyötyyn perustuvasta) hedonistiseen (huviin) perustuvaan, ja siihen vaikuttaa suomalaisen yhteiskuntaan kuuluva kunnan liikuntakansalaisuuden rakenne.

on, sitä todennäköisemmin hän käyttää myös liikuntateknologiaa. Omasta liikunnallisuudestaan epävarmat ihmiset eivät välttämättä uskalla tai halua käyttää liikuntateknologiaa, vaikka juuri heille siitä saattaisi olla kaikkein eniten apua ja hyötyä. Varsinkin monimutkaisempien teknologiatuotteiden koetaan kuuluvan vain hyväkuntoisten ja urheilullisten ihmisten käyttöön. Tätä käsitystä tukee myös liikuntateknologiaan liittyvä viestintä ja markkinointi, joissa teknologian käyttäjät esitetään yleensä nuorina, kauniina ja urheilullisina.

Kontekstin käsitettä pitää pohtia uudelleen

IT-alalla puhutaan paljon käytön kontekstista, ja käsitettä käytetään melko huolettomasti: use uskotaan olevan kaikille tuttu, mistä johtuen sitä ei useinkaan määritellä tarkasti. Jos konteksti kuitenkin määritellään, se määritellään usein hyvin laveasti. Toisaalta esimerkiksi yleisesti käytetyn kontekstietoisuuden teknologian yhteydessä konteksti määritellään usein hyvinkin suppeasti niin, että kontekstiin kuuluvaksi tunnistetaan vaikkapa vain fyysinen konteksti, aika, paikka ja käyttäjä fyysisenä olentona.

Teknologian aseman muutoksen myötä myös kontekstin käsitettä on tarpeen tarkastella uudella tavalla. Nykyisin teknologian käyttöön sitoudutaan yhä useammin nimenomaan teknologian tukeman toiminnan, siis esimerkiksi liikunnan, ei niinkään teknologian itsensä

Aiempi näkemys liikuntateknologian käytön syistä ja motiiveista on ollut liian kapea.

kautta. Tällainen sitoutuminen on hyvin henkilökohtaista ja voimakasta, yksilöllistä ja yksityistä. Kaikkiaan teknologioiden yhteydessä kontekstin käsitettä tuleekin mielestäni tulkita aiempaa selvästi laajemmin.

Laajemmin tulkittuna kontekstilla voidaan nähdä neljä ulottuvuutta. Reaalinen käytön konteksti kuvaa sitä, mitä kontekstilla perinteisesti ymmärretään: siis fyysistä kontekstia, aikaa, paikkaa ja käyttäjää. Yksilöllinen minuuden konteksti liittyy taas käyttäjän minuuteen ja hänen kokemukseensa itsestään. Esimerkiksi erilaiset minäpystyvyydet ovat osa tätä kontekstia. Sosiaalinen konteksti on se sosiaalisesti rakentunut todellisuus, jossa teknologiaa käytetään. Liikuntateknologian tapauksessa tämä tarkoittaa liikunnan sosiaalista maailmaa ja vaikkapa erilaisia lajiyhteisöjä. Monissa lajeissa teknologian käytöllä on merkittävä rooli myös lajiyhteisöön liittymisessä ja kuulumisessa.

Kaikkein abstraktein ulottuvuus on yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen konteksti, joka kuvaa niitä yhteiskunnallisia rakenteita, jotka esimerkiksi tekevät jostain toiminnasta suotavaa. Nämä rakenteet taas muodostuvat arvoista, asenteista, normeista, rooleista ja tavoista. Liikuntateknologian tapauksessa esimerkki tästä on se, että suomalaisessa yhteiskunnassa kunnan kansalaisen odotetaan liikkuvan ylläpitääkseen terveyttään ja toimintakykyään varmistaakseen, ettei hänen toiminnastaan aiheudu kustannuksia tai muuta haittaa yhteiskunnalle. Tällainen kunnan kansalaisuuden rakenne vaikuttaa ja kannustaa myös liikuntateknologian käyttöön.

Sosiaalisuus määrittää käyttöä

Sosiaalisuus on yksi ihmisen perustarpeista: esimer-

kiksi Maslowin tarvehierarkiassa sosiaaliset tarpeet ovat kolmannella tasolla heti fysiologisten ja turvallisuuden tarpeiden jälkeen. Teknologia on nykyisin yhä useammin myös sosiaalisuuden ja sosiaalisen välittäjä. Kun sosiaalisuus on lisäksi merkittävä osa lähes kaikkea inhimillistä toimintaa, kuten myös liikuntaa, on luonnollista, että liikuntateknologia on liikuntaan ja siihen liittyvään sosiaalisuuden keskeinen välittäjä ja liikunnan sosiaalisen maailman muodostaja ja muovaaja.

Joissakin lajeissa, kuten esimerkiksi triathlonissa, liikuntateknologian käyttö on merkittävä lajiyhteisöön liittymisen tapa. Omien harjoitusten tallentaminen, jakaminen ja niistä keskustelu auttavat paitsi harjoittelun suunnittelussa niin tarjoavat myös kaitvun sosiaalisen ulottuvuuden usein yksinäiseen puurtamiseen, satojen kilometrien polkemiseen maanteillä ja tuhansien kakeleiden laskemiseen uimahallissa. Teknologian avulla osoitettulla sitoutumisella voi myös edetä lajin sosiaalisen maailman sisemmille tasoille.

Liikuntateknologian käyttö voi olla myös itsensä esittämistä. Se tarkoittaa, että yksilö pyrkii luomaan itsestään kuvan, jollaisena hän haluaa muiden näkevän hänet ja viestii tämän kuvan kannaltaan merkityksellisille muille. Tässä voidaan hyödyntää liikuntateknologiaa eräänlaisena rooliasusteena. Kuva voi joko vastata todellisuutta tai olla osittain tai täysin keinotekoinen.

Teknologia estää ja edistää

Myös teknologiaan itseensä liittyvät tekijät vaikuttavat liikuntateknologian käyttöön. Käyttöön vaikuttavat yksilön yleinen teknologia-asenne, siihen liittyvä kokemus teknologisesta minäpystyvyydestä sekä teknologian käyttöön liittyvät käyttäjäkokemukset. Mitä varmempi ihminen on itsestään kyvykkäänä teknologian käyttäjänä, sitä todennäköisemmin hän haluaa ainakin kokeilla liikuntateknologian sovelluksia ja ottaa niitä pysyväänkin käyttöön, jos käyttäjäkokemukset ovat riittävän positiivisia. Nämä käyttäjäkokemukset pitävät sisällään sekä tuotteiden teknisen käytettävyyden että myös erilaisia tunteita ja elämyksiä kuten häpeää, iloa ja turhautumista.

Erilaisten teknologioiden käyttöön liittyen on tunnistettu joukko edistäjiä ja estäjiä, jotka vaikuttavat myös liikuntateknologian käyttöön. Liikuntateknologian käyttöä edistävät koettu luotettavuus, joustavuus, responsii-

visuus, tarkkuus ja teknologian tarjoaman tiedon laatu. Vastaavasti liikuntateknologian käyttöä estävät tunne siitä, että teknologia häiritsee itse liikuntasuoritusta, sen käytön vaivalloisuus ja toiminnan epävarmuus sekä teknologian tuottaman tiedon liiallisuus. Myös se, ettei liikuntateknologia pystykään vastaamaan siihen kohdittuviin odotuksiin, vaikuttaa sen käytön jatkumiseen kielteisesti.

Liikuntateknologia voi aiheuttaa jopa riippuvuutta, jolloin siitä saattaa tulla tärkeämpää kuin itse liikunnasta. Silloin liikunnan harrastamisen ja teknologian välille syntyy erittäin voimakas ajatuksellinen ja toiminnallinen yhteys niin ettei liikunta ilman liikuntateknologiaa ole käyttäjän kokemuksen mukaan mielekäs tai ääritapauksissa edes mahdollista. Jos liikuntasuoritusta ei ole mitattu, sitä ei ole myöskään tehty - suoritus tuntuu ikään kuin menetettyä. Riippuvuutta liikuntateknologiasta pidetään kielteisenä ilmiönä. On hyvin tyypillistä kertoa selviytymistarinoita siitä, kuinka liikuntateknologia on aiheuttanut riippuvuuden, josta käyttäjä sittemmin on onnistunut pääsemään eroon.

Käyttäjät toivovat tietoa ja palvelua

Liikuntateknologia-tuotteita hankitaan oman liikunnan ratkaisuksi. Niiden avulla halutaan varmistua siitä, liikutaanko riittävästi, liian vähän vai liikaa, onko liikunta teholtaan sopivaa sekä onko liikunnalla toivottuja vaikutuksia vastaten yksilön liikunnalle asettamia tavoitteita. Liikuntateknologian käyttäjät haluavat liikuntateknologiasta elämäänsä ja omaan liikuntaansa sellaista varmuutta, kannustusta ja motivointia, jota he voisivat saada esimerkiksi henkilökohtaiselta valmentajalta.

Tässä suhteessa liikuntateknologia vastaa yksilöiden tarpeisiin usein melko huonosti. Teknologian tuottama tieto ei useinkaan ole tavalliselle suomalaiselle riittävän ymmärrettävää, minkä lisäksi liikuntateknologiaan kohdistuvat odotukset ja niiden perusteella sille annetut tehtävät ovat usein epärealistisia.

Liikuntateknologian juuret ovat kilpaurheilussa. Teknologian kehityksen alkuvaiheessa käyttäjät olivat tyypillisesti henkilöitä, joilla oli osaamista myös anatomiasta ja fysiologiasta. Nykyisin vaikkapa sykemittari saattaa löytää tiensä käytännössä kenen tahansa käyttöön. Tätä ei kuitenkaan aina muisteta. Esimerkiksi sykearvojen tulkinta saattaa vaatia jopa kuntotestin tekemistä sykearvojen määrittämiseksi, vaikka oman sykkeensä käyttäytymisen toki oppii ajan kuluessa jollakin tasolla myös tuntemaan.

Käyttäjän liikuntateknologiaan kohdistuvat odotukset liittyvät niihin tehtäviin, joita sille on annettu. Odotukset syntyvät monien eri tekijöiden summasta. Niihin vaikuttavat toisaalta teknologian valmistajien toimenpiteet, media, käyttäjän kannalta merkityksellisten muiden henkilöiden mielipiteet ja toisaalta myös käyttäjän omat uskomukset siitä, mihin kaikkeen liikuntateknologia voisi pystyä. Usein käyttäjät odottavat liikuntateknologiasta huomattavasti enemmän kuin mitä se loppujen lopuksi pystyy tarjoamaan.

Avoin data ja joukkoistaminen mahdollisuuksia

Liikuntateknologia on saanut alkunsa kilpaurheilun maailmassa, josta se on valunut myös tavallisten liikkujien käyttöön. Kilpaurheilun varjo näkyy kuitenkin edelleen. Liian usein liikuntateknologia on nykyisinkin lähinnä mittaamista ja numeroita, joiden todellinen mer-

Teknologian aseman muutoksen myötä myös kontekstin käsitettä on tarpeen tarkastella uudella tavalla.

kitys jää monelle käyttäjälle mysteeriksi.

Huipputarkkojen mittareiden sijaan käyttäjät kaipaivat henkilökohtaisia liikkumisen ratkaisuja ikään kuin digitaalisia henkilökohtaisia valmentajia. Tilanne on tässä suhteessa viime vuosien aikana parantunut, mutta tekemistä riittää edelleen.

Uudenlaisten liikkumisen ratkaisuiden tekijöitä olisi tarjolla paljon. Liikunta on hyvä esimerkki alueesta, jolla sitoutuneiden harrastajien osaamista, innovatiivisuutta ja ennakkoluulottomuutta voidaan hyödyntää joukkoistamisen avulla. Vaikka avoin innovointi ja parviäly ovatkin monilla aloilla jo arkea, niitä ei vielä liikuntateknologiassa hyödynnetä niin paljon kuin olisi mahdollista.

Liikuntateknologia-alan yritysten kannattaisikin rohkeasti avata omien tuotteidensa tuottama tieto kaikkien kiinnostuneiden käyttöön. Näin saisimme käyttöömmä nykyistä monipuolisempia ja kekseliämpiä liikuntateknologiaan perustuvia palveluita, jotka tekisivät liikuntateknologiasta kiinnostavaa ja hyödyllistä yhä useammille. Ehkä tämän seurauksena liikuntateknologia voisi jatkossa nykyistä paremmin vastata yhteen siihen kohdistuvista suurimmista odotuksista - siihen, että me suomalaiset liikkuisimme enemmän.

Artikkeli perustuu kirjoittajan Jyväskylän yliopistossa tarkastettuun tietojärjestelmätieteen väitöskirjaan "Kannustin, koriste ja liikkujan kaveri - Tutkimus liikuntateknologian käyttäjyydestä". Väitöskirja on luettavissa Jyväskylän yliopiston julkaisuarkistossa osoitteessa <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-39-7233-2>.

Julkaisija

Systeemyöhdistys SYTYKE ry
Tieto- ja Viestintätekniikan
ammattilaiset TIVIA ry
Lars Sonckin kaari 12
02600 Espoo
Vaihde: 020 741 9898

Päätoimittaja

Timo Piiparinen
paatoimittaja[at]sytyke.org

Toimituskunta 3/2019

Minna Oksanen
Timo Piiparinen

Tilaukset 2019

Lehti sisältyy Systeemyöhdistys
SYTYKE ry:n jäsenmaksuun.
Vuositalaus 36 €
Irtonumerot 10 €

Vuoden 2019 numerot

1/2019 - eVapaa-aika
2/2019 - ePlaneetta
3/2019 - eTerveys
4/2019 - ejohtaminen

Painos

Painos 1200 kpl
ISSN: 2323-8275 (painettu)
ISSN: 2323-8283 (verkkójulkaisu)
7. vuosikerta
Lehti on vuosina 1988-2005
ilmstynyt nimellä Systeemyö.

Paino ja taitto

Painopaikka: K-S Paino
Taitto: Visionomi

Toimitus ei ota vastuuta kirjoittajien
mielipiteistä eikä asavirheistä.

Pääkirjoitus

Ranteeni antava kattava läpileikkaus päivästäni kertoo 8626 askeleesta, reilusta 3000 kilokaloristaa, unesta, joka oli liian lyhyt ja melko katkonainenkin sekä saavuttamattomasta tavoitteesta, tuloksesta joka jäi hie- man alle sataan. Tänään näin, olinko siis tänään huono ihminen? Ei tullut tavoitetta ja tiedän ranteeni mot- kottavan liiallisesta istumisesta. Tosiasiassa tiedän tänään saavuttaneeni heittämällä päivälle asettamani työhön liittyvät tavoitteet, harrastustoimintakin sai osansa ja tulipahan syötyä maittava lounaskin hyvässä seurassa. En suostu olemaan huono ihminen pelkäs- tään ranteeni mielipiteen mukaan.

Minulla oli joskus missio. Missioni liittyi aikaisempaan työhöni työter- veysyksikön IT-vastaavana. Tuohon aikaan Big data nosti päätään ja Suomi oli pullollaan tietoarkkitehtejä luomassa toinen toistaan käte- vämpiä tietomalleja. Ajatukseni liittyi tuolloin terveydenhuollollisten pikkumittaustulosten hyödyntämiseen isossa datamassassa keinoälyn avulla. Tiettyjen algoritmien mukaan voisi seuloa massasta esimerkiksi potentiaaliset diabeetikot ja iskeä heihin ennaltaehkäisevää terveyden- huoltoa. Aivan samoin kuin isossa maailmassa kuulemma Wall Mart tietää asiakkaansa ostoskäyttäytymisestä hänen olevan raskaana. Jopa ennen kuin hän on itsekään huomannut niitä kahta viivaa testerissä.

No nyt, kun lukee näitäkin tämän lehden artikkeleita, huomataan tekno- logian menneen missiostani ohi. Siitä terveysdatasta onkin tullut itse- tuotettua ja maallikon analysoitavaa. Ja minun analyysinihän viittasi päivän tavoitteista lipsumiseen. Kävelenpä sitten vaikka olohuoneen mattoa ympäri, mutta helekatti vieköön tavoitteeseen tulen pääsemään.

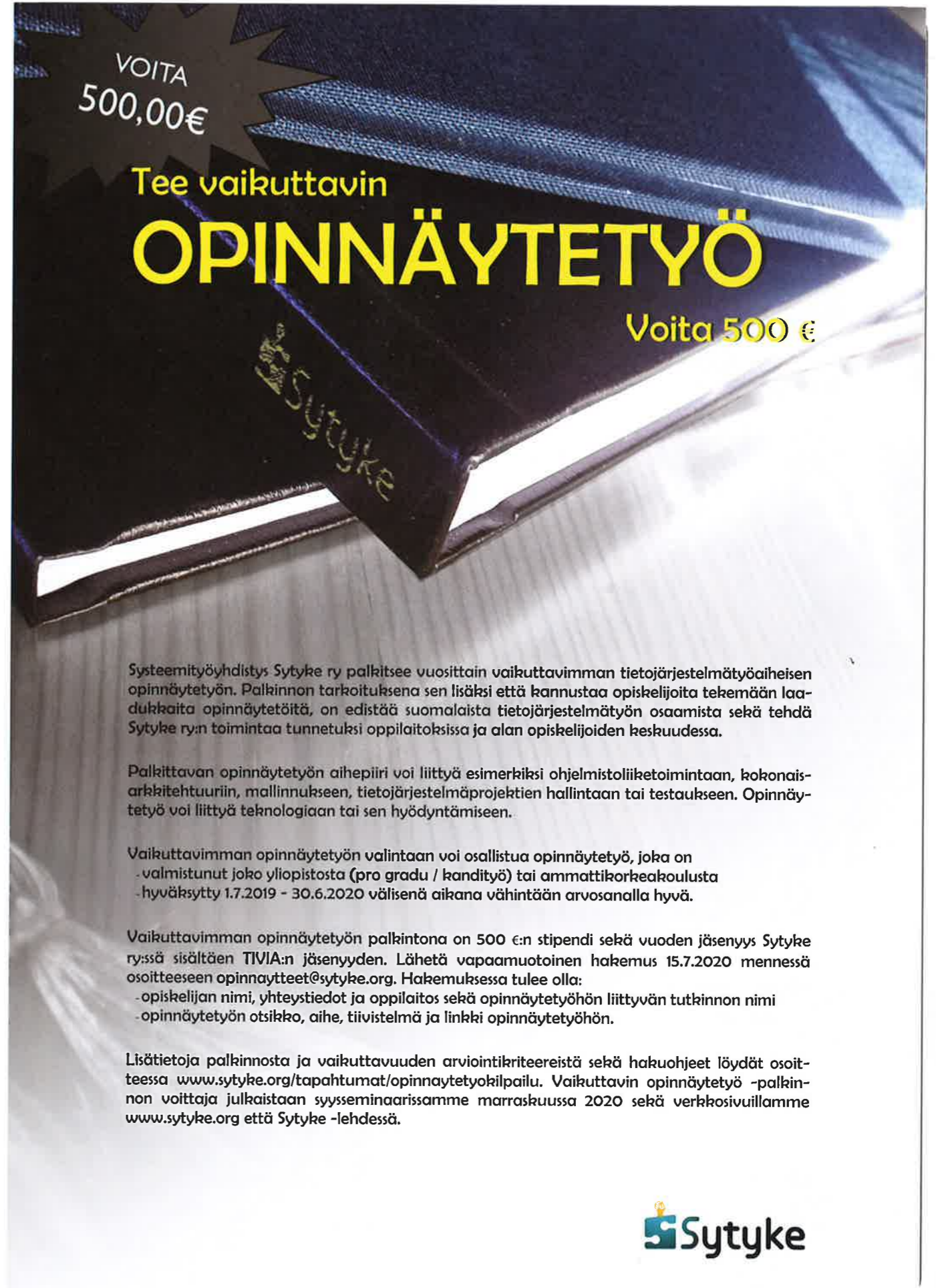
eTerveellisiä lukuhetkiä toimituskunnan puolesta toivotan,

Timo Piiparinen

päätoimittaja
paatoimittaja[at]sytyke.org

Sisältö

4. Pääkirjoitus • Timo Piiparinen
6. Mikä ihmeen eTerveys? • Veli-Matti Heiskanen
8. Keinoäly lääketieteessä Auria biopankin näkökulmasta • Antti Karlsson
10. Tekoäly paljastaa puhtauden • Juha Koivisto
12. Datalähtöisellä tietojohdamisella vaikuttavuutta sosiaali- ja terveyden- huollon palveluihin • Toni Ruohonen
14. Aivoterveyttä Muistipuisto -verkkopalvelusta • Helena Launiainen
20. My Precious • Minna Oksanen
24. Kuuntele sydäntäsi - Mittaamalla hyvinvointia • Ilkka Korhonen
28. Hyvinvointituotteet ja henkilötietojen tietosuoja • Paula Miinalainen
30. Kuutamolla • Kolumni

VOITA 500,00€

Tee vaikuttavin OPINNÄYTETYÖ

Voita 500 €

Systeemyöhdistys Sytyke ry palkitsee vuosittain vaikuttavimman tietojärjestelmätyöaiheisen opinnäytetyön. Palkinnon tarkoituksena sen lisäksi että kannustaa opiskelijoita tekemään laa- dukkaita opinnäytetöitä, on edistää suomalaista tietojärjestelmätyön osaamista sekä tehdä Sytyke ry:n toimintaa tunnetuksi oppilaitoksissa ja alan opiskelijoiden keskuudessa.

Palkittavan opinnäytetyön aihepiiri voi liittyä esimerkiksi ohjelmistoliiketoimintaan, kokonais- arkkitehtuuriin, mallinnukseen, tietojärjestelmäprojektien hallintaan tai testaukseen. Opinnäy- tetyö voi liittyä teknologiaan tai sen hyödyntämiseen.

Vaikuttavimman opinnäytetyön valintaan voi osallistua opinnäytetyö, joka on
- valmistunut joko yliopistosta (pro gradu / kandidityö) tai ammattikorkeakoulusta
- hyväksytty 1.7.2019 - 30.6.2020 välisenä aikana vähintään arvosanalla hyvä.

Vaikuttavimman opinnäytetyön palkintona on 500 €:n stipendi sekä vuoden jäsenyys Sytyke ry:ssä sisältäen TIVIA:n jäsenyyden. Lähetä vapaamuotoinen hakemus 15.7.2020 mennessä osoitteeseen opinnaytteet@sytyke.org. Hakemuksessa tulee olla:
- opiskelijan nimi, yhteystiedot ja oppilaitos sekä opinnäytetyöhön liittyvän tutkinnon nimi
- opinnäytetyön otsikko, aihe, tiivistelmä ja linkki opinnäytetyöhön.

Lisätietoja palkinnosta ja vaikuttavuuden arviointikriteereistä sekä hakuohjeet löydät osoit- teessa www.sytyke.org/tapahtumat/opinnaytetyokilpailu. Vaikuttavin opinnäytetyö -palkin- non voittaja julkaistaan syysseminaarissamme marraskuussa 2020 sekä verkkosivuiltamme www.sytyke.org että Sytyke -lehdessä.

